

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-07020
Otsuse kuupäev 08.07.2025
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja Bigbox.ee OÜ (12457101)

Tarbija nõue Tarbija soovib lepingust taganeda ja saada tagasi tasutud 518.29 eurot.

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus. Kaupleja peab tagastama tarbijale 518.29 eurot.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

18.04.2025 ostis Tarbija Kaupleja e-kauplusest bigbox.ee pesumasin-kuivati Samsung ja tasus Kauplejale kauba ja transpordi eest 518.29 eurot.

24.04.2025 sai Tarbija kauba kätte.

Pesumasina paigaldamisel ja veega ühendamisel ilmnes puudus. Masina veega ühendades jookseb vesi pesumasinasse ning niriseb põhjast välja.

05.05.2025 esitas Tarbija soovi lepingust taganeda.

Kaupleja soovis masina parandada ja ei nõustunud raha tagastamisega.

Tarbija soovib lepingust taganeda, kuna tal on ka 14-päevane lepingust taganemise õigus, ta ei ole toodet kasutanud. Tarbija hinnangul ei saa kaubal ilmnenud tootmisdefekt 14-päevast lepingust taganemise õigust tarbijalt ära võtta.

Kaupleja seisukoht:

Kliendil on õigus tagastada kasutamata kaup 30 tööpäeva jooksul. Kui klient aga väidab, et toode on defektne, siis:

Vastavalt Eesti Võlaõigusseadusele (VÕS) on müüjal õigus esmalt pakkuda toote parandamist või asendamist; raha tagastamine tuleb kõne alla alles juhul, kui: see on võimatu; ei ole teostatud mõistliku aja jooksul; see põhjustab tarbijale olulisi ebamugavusi;

See tähendab, et isegi kui tarbija algselt nõuab raha tagastamist, on müüjal õigus esmalt puudus kõrvaldada. See õigus tuleneb VÕS § 222 ja § 223, mille kohaselt peab tarbija esmalt võimaldama müüjal puuduse kõrvaldada või või toodet asendada.

Antud juhul viidi remont läbi mõistliku aja jooksul.

Parandustööd viidi lõpule 13. mail 2025.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses kuna leping sõlmiti sidevahendi abil, vastab see ka VÕS §-s 52 kirjeldatud lepingule. Tarbija võib sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul (VÕS § 56 lg 1), kusjuures vastav tähtaeg hakkab üldjuhul kulgema päevast, mil tarbija või tema poolt nimetatud kolmas isik on saanud asja füüsiliselt enda valdusse (§ 56 lg 1¹). Tarbija ostis kauplajalt e-poest pesumasina.

Komisjon märgib etteruttavalt, et olles hinnanud poolte ütlusi ning tõendeid, leiab, Tarbija soovis toote tagastada 14 päevase taganemisõiguse juures. Kauplejal ei ole õigust asendada toodet või parandada, kui tarbija on taganenud talle seadusega nähtud taganemisõiguse tähtaja sees. Tarbija ei pea selgesõnaliselt viitama seadusele, küll aga peab olema arusaadav taganemine, mida praegusel juhul on ka tarbija teinud. Asjaolu, et tarbija kirjeldas probleemi, ei muuda eeltoodud fakti. Kaupleja viidatud VÕS § antud juhul ei ole asjakohased.

VÕS § 56 kohaselt võib tarbija lepingust taganeda 14 päeva jooksul ilma põhjust avaldamata.

Komisjon märgib täiendavalt, et Euroopa Kohus kohtuasjas nr C-489/07 on leidnud, et tarbija taganemisõigus on nähtud ette, et kaitsta tarbijat eriolukorras, mis valitseb sidevahendi abil sõlmitava lepingu korral, arvestades, et „tarbija ei saa tegelikult toodet näha ega osutatava teenuse

laadiga tutvuda enne lepingu sõlmimist". Lepingust taganemise õigus on seega mõeldud kompenseerima ebasoodsat olukorda, milles on tarbija sidevahendi abil sõlmitava lepingu korral, nähes talle ette sobiva nn järelemõtlemisaja, mille jooksul ta saab omandatud asja kontrollida ja järele proovida.

Tarbija on taganenud tähtaegselt. Kaupleja ei ole menetluse käigus tõendanud, et asja väärtus oleks tarbija tõttu vähenenud. Seega on tarbijal õigus kogusummale. Lepingust taganemisel muutub olemasolev võlasuhe tagasitaitmise võlasuhteks (VÕS 10. peatüki 2. jagu). Komisjon selgitab, et Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta, et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. VÕS § 116 lg 1 kohaselt võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud. Komisjoni hinnangul on täidetud kõik materiaalsed ja formaalsed eeldused, et lepingust taganeda.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/